

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Qvæstio XLVIII. An vero isto pacto duæ naturæ in Christo non diuelluntur;
si non sit natura humana vbicunque est diuina?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

maxime in cruce pendens, fuerat
 demerfus ^a quantum voluit; nos t̄ ab
 angust. js & cruciatibus inferni li-
 berauerit ^b. sed ut & fide viua compa-
 riamur pœnitentes.

^a Pl. 3. o. 4. Pl. 86. 13. b Esa. 53. 3. 5. r. Cor. 15.
 55. 57.

^a Act. 1. 9. b Marc. 16. 9. Luc. 24. 50. 52. c
 Ioh. 16. 7. d Act. 3. 21.

QVÆSTIO XLVII.

An ergo Christus non est nobiscum vsque
 ad finem mundi, quemadmodum
 nobis promisit?

DOMINICA XVIII.

QVÆSTIO XLV.

Quid nobis prodest Resurrectio
 Christi?

RESP. Primum, sua resurrectione
 mortem deuicit, vt nos posset e-
 ius iustitiæ, quam nobis sua morte
 pepererat, participes facere ^a. Deinde,
 nos quoque iam eius potentia
 ad nouam vitam excitamur ^b. Postremo,
 resurrectio Capitis nostri
 Christi nobis gloriôsæ resurrectio-
 nis nostræ pignus est ^c.

^a Rom. 4. 25. 1. Cor. 15. 17. b Rom. 6. 4. 8.
 Col. 2. 12. 13. c 1. Cor. 15. 20. 21. r. Thef. 4. 14.

QVÆSTIO XLVI.

Quomodo intelligis istud? Ascendit
 ad celos.

RESP. Quod adspicientibus di-
 scipulis ^a Christus de terra in cœ-
 lum vi propria sublatus est ^b, atque
 etiamnum nostra causa ibidem est
 & erit (vt tamen sit & alibi; præsertim
 in S. Eucharistia.) d. nec redeat ad iu-
 dicandum viuos & mortuos ^d.

RESP. Christus est verus Deus
 & verus homo. Itaque secundum
 naturam humanam ordinariè, nisi Sa-
 cramentaliter, iam non est in terra ^a;
 at secundum diuinitatem suam, ma-
 iestatem ^b, gratiam & spiritum, nul-
 lo vnquam tempore à nobis abest ^c;
 nisi peccatis nostris gratiam eius quisque
 excludamus.

^a Ioh. 16. 18. Mat. 16. 11. Heb. 8. 4. b. Ier. 23.
 24. c 2. Cor. 1. 13. Ioh. 14. 16.

QVÆSTIO XLVIII.

An vero isto pacto due nature in Christo
 non disuelluntur; si non sit natura
 humana vbicunque est di-
 uina?

RESP. Minime. Nam cum Di-
 uinitas comprehendi non queat, &
 virtute sua omni loco præsens sit ^a,
 necessario consequitur, esse eam a-
 lubi quidem etiam extra naturam
 suam humanam, quam assumpsit ^b;
 & nihilominus tamen esse in ea ^c sed

^a Iob. 11. 8. Act. 17. 27. b Ioh. 3. 13. c Col.
 2. 9.

DO.